

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/51/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6322010346
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6322010346.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., C. XX. XX. XXXX D. E., za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. por., na neverejnom zasadnutí dňa 20. júna 2024, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno sp. zn. BR-3T/99/2022 zo dňa 06. mája 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. BR-3T/99/2022 zo dňa 06. mája 2024 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1,5 roka, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno č.k. 3T/99/2022-105 zo dňa 21. 11. 2022 vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odsúdeného na výkon trest odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 06. mája 2024 sťažnosť, ktorú písomne doplnil podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 09.05.2024. V písomných dôvodoch sťažnosti v podstate uviedol, že dňa 06.05.2024 mu bola premenená podmienka sp. zn. 3T/99/2022, o ktorej si nebol vedomý, že ju porušil.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a tiež konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nemožno označiť za dôvodnú.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/99/2022 zo dňa 21. 11. 2022 bol A. B. uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1,5 roka podmienene s odkladom výkonu trest na skúšobnú dobu v trvaní 2,5 roka s dohľadom probačného a mediačného úradníka. Podľa § 51 ods. 1,4 písm. h) Tr. zák. bol odsúdenému uložený príkaz, aby sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia podrobil v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Súčasne mu bol uložený v spojení s opravným uznesením sp. zn. 3T/99/2022 zo dňa 28.11.2022 trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 5 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Brezno sp. zn. OT/35/2022 zo dňa 24.06.2022 vo výroku o treste, ako aj všetky výroky na to obsahovo nadväzujúce. Uznesením Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/99/2022 zo dňa 24. 05.2023 bola odsúdenému započítaná do skúšobnej doby súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 1,5 roka, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno č.k. 3T/99/2022-105 zo dňa 21.11.2022, skúšobná doba podmieneného trestu odňatia slobody od 24.06.2022 do 28.12.2022, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn. OT/35/2022 zo dňa 24.06.2022. Uvedený trestný rozkaz v spojení s opravným uznesením nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2022, pričom skúšobná doba mu preto začala plynúť dňa 25.06.2022 a mala by skončiť dňa 24.12.2024.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v posudzovanej veci dopustil následne ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, a to dňa 13.08.2023 v čase o 16:32 hod, konkrétne prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 17T/63/2023 zo dňa 08.12.2023, právoplatným tým istým dňom, na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol odsúdenému uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, ďalej trest prepadnutia vecí, presne špecifikovanej v predmetnom rozhodnutí, ako aj povinnosť zaplatiť poškodeným škodu.

Následne prvostupňový súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

V rámci teoretického exkurzu krajský súd uvádza, že v súvislosti s rozhodovaním o podmienčne odloženom treste odňatia slobody doterajšia súdna prax jednoznačne konštatuje, že esenciálnou zložkou pre rozhodnutie súdu je skutočnosť, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby viedol riadny život. Pokiaľ ide o riadny život, uvedenému pojmu zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmienčne odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmienčne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmienčne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovel uloženým podmienkam (nenahradil škodu spôsobenú trestným činom, resp. nezaplatil zameškané výživné, ak boli uložené). Podmienka vedenia riadneho života je splnená najmä vtedy, ak podmienčne odsúdený plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Súd prvého stupňa dospel v tomto prípade ešte počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom k záveru, že podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou u odsúdeného neplní svoj účel. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, keďže sa počas jej plynutia dopustil úmyselnej trestnej činnosti (dňa 13.08.2023 v čase o 16:32 hod, konkrétne prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.), a preto odsúdený tak vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 52 ods. 1 Tr. zák. Trestný čin spáchal počas plynutia skúšobnej doby a za jeho spáchanie bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Odsúdený aj podľa názoru krajského súdu významným spôsobom porušil pravidlá vedenia riadneho života, čo odôvodňuje vyslovenie záveru, že v skúšobnej dobe sa neosvedčil a premena podmieneného

trestu na nepodmienečný trest je v jeho prípade opodstatnená. K uvedenému záveru súd vedú vyššie označené dôvody, preukazujúce že odsúdený sa v priebehu skúšobnej doby dopustil v ďalšom prípade trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého uznesenia sťažnostný súd uvádza, že podmieneným odsúdením súd vyjadruje páchateľovi dôveru a zároveň mu dáva možnosť, aby sa sám svojím chovaním, bez izolácie od spoločnosti pričínil o to, že výkon podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody nebude nariadený. Tohto výsledku však odsúdený môže dosiahnuť len skutočnosťou, že bude v skúšobnej dobe, určenej mu pre túto príležitosť súdom, viesť riadny život. Avšak v danom prípade odsúdený nepreukázal v rámci plynúcej skúšobnej doby polepšenie a tiež ani to, že by začal viesť riadny život. Naopak, ako to vyplýva aj zo spisového materiálu a ako to aj konštatoval súd prvého stupňa, odsúdený svojím konaním dal podnet na premenu podmieneného odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody opätovným páchaním protispoločenskej činnosti. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom s jeho závermi sa sťažnostný súd stotožňuje a v ďalšom na ne bez potreby ich opakovania odkazuje. Okresný súd preto správne rozhodol, keď odsúdenému nariadil vykonať podmiennečne odložený trest v trvaní 1,5 roka. Okresný súd tiež postupoval správne, keď odsúdeného na výkon tohto trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Na záver krajský súd uvádza, že dôvodom rozhodnutia prvostupňového súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, bola skutočnosť, že odsúdený nevedol riadny život, keď sa počas jej plynutia dopustil ďalšej úmyselnej činnosti, a nie skutočnosť, že porušil podmienky probačného dohľadu. S poukazom na túto skutočnosť mal krajský súd za to, že formálne pochybenie okresného súdu, keď pri rozhodovaní namiesto ustanovenia § 52 ods. 1 Tr. zák. použil ust. § 50 ods. 4 Tr. zák. nezakladá dôvod na zrušenie, alebo zmenu napadnutého rozhodnutie, keďže v záujme stability súdnych rozhodnutí, toto je možné považovať za zákonné a správne.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.